

ผลการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Title in Results of using online social media for learning elementary education of Elementary education students in Bachelor of education, Hatyai University

สายสุดา สุขแสง^{1*}, ณัฐกา นาลีออน², จุฑารัตน์ คชรัตน์³, วิภาวี มณีเนตร⁴, วิชุนา สัตยารักษ์⁵,
ธานันท์ ตั้งรุจิกุล⁶, ปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์⁷, กฤษฎา มงคลศรี⁸

Saisuda Suksang^{1*} Nuttaka Naluan² Jutarat Kotcharat³, Wipapvee Maneenet⁴,
Wichuna Sattayaraksa⁵, Thanan Tangrujikul⁶, Piyawan Khojitime⁷, Krisada
Mongkolsri⁸

^{1,2,3,4,5,6,7} อาจารย์, หลักสูตรศึกษาศาสตรและศิลปศาสตร์, สาขาวิชาการประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Lecturer, Education and Liberal Arts Program, Elementary Education Program, Hat Yai University

⁸อาจารย์, หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Lecturer, Graduate Diploma Program in Teaching Profession, Hat Yai University

*Corresponding author, E-mail: saisuda@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: สื่อสังคมออนไลน์, การเรียนรู้, รูปแบบการเรียนแบบผสมผสาน

Abstract

The use of social media for learning elementary school subjects of bachelor of education students Elementary Education Hat Yai University Objectives: 1) To compare the learning achievement in elementary subjects of students in the Bachelor of Education program. Elementary education before and after school 2) to study the satisfaction with learning using social media of students in the Bachelor of Education program. Elementary

education subjects that have an effect on learning elementary education subjects The results showed that Learning Achievement in Elementary Education Subjects of Bachelor of Education Program Students Elementary Education that were managed to learn by using social media after the study was higher than before the study at the statistical significance of .01 and the satisfaction of the Bachelor of Education students. Elementary Education Program on Learning Elementary Education Using Social Media at the highest level

Keywords: social media, learning, blended learning style

บทนำ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้องปรับเปลี่ยนรวมทั้งบทบาทของครูและนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงจากการเรียนรู้แบบทางเดียว โดยครูผู้สอนเป็นผู้บรรยายเนื้อหาของบทเรียน นักเรียนเป็นผู้ฟัง กลายเป็นลักษณะการเรียนการสอนแบบสองทาง โดยครูผู้สอนและนักเรียนจะร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน โดยครูผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจะใช้ สื่อการสอน หรือสื่อการสอนออนไลน์ จึงไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนเปลี่ยนไป เช่น นักเรียนใช้สมาร์ทโฟน เพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่ายขึ้น อีกทั้งนักเรียนยังมีความต้องการต่อการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้ที่มีความสุข การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การเรียนรู้แบบองค์รวมหรือบูรณาการการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ปัจจุบันมีการเรียนรู้แบบสองทางแต่อาจไม่ได้นำสื่อมาใช้ในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

บทบาทและความสำคัญของสื่อสังคมออนไลน์ในการนำมาใช้ในหลายลักษณะ รวมถึงการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในกระบวนการศึกษาซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ทำวิจัย พบว่า พัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในระดับมาก (ณัฐพล บัวอุไร, 2554) สอดคล้องกับ โสภณวิชญ์ อินแก้ว (2556) ที่ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 1 ที่พบว่านักเรียนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีพัฒนาการทางการเรียนที่ดีขึ้น รวมไปถึง ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจจากการใช้เว็บเครือข่ายสังคมเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้เว็บเครือข่ายสังคมเป็นเครื่องมือมีระดับคะแนนที่สูงกว่าก่อนเรียนและนักศึกษาที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดต่อการเรียนโดยใช้เว็บเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือประกอบการเรียน สื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอน ทั้งในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์การเรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การประเมินผลการเรียนการสอนและอื่น ๆ ซึ่งผลการวิจัยเรื่องการใช้ระบบสังคมดิจิทัลผ่านอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนระบุว่าระบบการเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายสังคมระหว่างผู้เรียนในชั้นเรียนและส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนให้ผู้เรียน อีกทั้งส่งผลให้เกิดความร่วมมือและสื่อสารกันระหว่างผู้เรียนเองและระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากขึ้น ส่วนในด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินผลการสอนได้

อย่างแม่นยำ ชัดเจนและรวดเร็วมากกว่าการเรียนการสอนทั่วไปที่ไม่ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ (ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี, 2558)

จากข้อมูลดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา เพื่อช่วยเสริมสร้างความสามารถทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เนื่องจากสาขาวิชาการประถมศึกษา/ศึกษาศาสตร์ มีลักษณะเป็นศาสตร์เกี่ยวกับศิลปะและจิตวิทยาการสอน การจัดการเรียนรู้การผลิตครูยุคใหม่หรือการเตรียมครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งแนวทางหนึ่งของการพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ดังนั้น นักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา จึงจำเป็นต้องมีความสามารถทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคนในอนาคต และนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการเรียนรู้ในสังคมยุคสารสนเทศตลอดจนเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษาของนักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ที่มีต่อการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

สื่อสังคมออนไลน์กับการศึกษา

ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี (2558) กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์กับการศึกษา มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอน ทั้งในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์การเรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การประเมินผลการเรียนการสอนและอื่น ๆ ซึ่งผลการวิจัยเรื่องการใช้ระบบสังคมดิจิทัลผ่านอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนระบุว่าระบบการเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านสังคมออนไลน์ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายสังคมระหว่างผู้เรียนในชั้นเรียนและส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนให้ผู้เรียนอีกทั้งส่งผลให้มีความร่วมมือและสื่อสารกันมากขึ้นระหว่างผู้เรียนเอง และระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ส่วนในด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินผลการสอนได้อย่างแม่นยำ ชัดเจนและรวดเร็วมากกว่าการเรียนการสอนทั่วไปที่ไม่ได้นำเทคโนโลยีมาใช้

สื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนการสอนและกิจกรรมระหว่างผู้เรียนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นกว่าการเรียนที่ไม่ได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งจากผลการวิจัยในชั้นเรียนที่นำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ประกอบการเรียนการสอน พบว่า ร้อยละ 60 ของผู้เรียนที่ใช้สังคมออนไลน์สำหรับการเรียนการสอนใช้สื่อ ดังกล่าวพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและการวางแผนการเรียน และร้อยละ 50 ของผู้เรียนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ระบุว่าได้

ใช้สังคมออนไลน์สำหรับพูดคุยและเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนใช้เวลาสำหรับใช้สื่อสังคมออนไลน์มากเท่า ๆ กับการใช้ดูโทรทัศน์และพบว่าการใช้สื่อสังคมออนไลน์รวมทั้งอินเทอร์เน็ตช่วยส่งเสริม กิจกรรมการติดต่อสื่อสารและโครงการที่เกี่ยวกับนานาชาติอีกด้วย อย่างไรก็ตาม มีผลการวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายสังคมออนไลน์และการรับรู้ทางการเรียนและการเข้าสังคมในหมู่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาพบว่า นักศึกษาใช้เวลาโดยเฉลี่ยวันละ 2.5 ชั่วโมงบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ผู้สอนกำหนดให้ใช้งาน โดยส่วนใหญ่ใช้ติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาด้วยกัน รวมไปถึงครอบครัวและเพื่อนนอกชั้นเรียน ในทางตรงกันข้ามผลการวิจัยระบุว่า นักศึกษาใช้ระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ติดต่อสื่อสารกับผู้สอนน้อยมากอย่างเห็นได้ชัด (Kord & Wender, 2009) และที่สำคัญ อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาข้อกำหนดของขอบเขตเรื่องในและนอกห้องเรียนไม่ว่าจะเป็นสื่อสังคมออนไลน์ ระบบข้อความสื่อสารแบบ Instant messaging เว็บบล็อก (Blogs) ส่งเสริมให้มีการสื่อสารได้อย่างรวดเร็วอย่างน่าเชื่อถือได้ในระดับหนึ่ง สื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เหล่านี้บทบาทเพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับระดับความนิยมที่สูงขึ้นและการมีส่วนร่วมที่มากขึ้นของคนในสังคม และแม้ว่าสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ มีรูปแบบและความสามารถในการปฏิบัติการที่เพิ่มสีสันให้กับการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน งานวิจัยพบว่าสื่อสังคมออนไลน์มีลักษณะที่เหมือนกันอยู่ 4 อย่างได้แก่

1. มีความมั่นคงและต่อเนื่องของการทำงานของระบบ
2. ใช้งานได้โดยผู้ใช้งานจำนวนมากในเวลาเดียวกัน
3. มีการใช้สัญลักษณ์แทนตนเองของผู้ใช้แต่ละคน ที่เรียก อวตาร
4. ทำงานผ่านเครือข่ายขนาดใหญ่ เช่น อินเทอร์เน็ต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ แสดงออกถึงความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้มากมาย เช่น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่า เป็นคุณลักษณะรวมถึงความสามารถของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสมรรถภาพทางสมองหลังจะเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ แล้วผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาเรียนมากขึ้นเพียงใดมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ เพียงใด

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่า คือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ จากที่ไม่เคยกระทำได้หรือกระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียนรู้ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงคุณลักษณะความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน และเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมใจ อลิสนันท์ (2548) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่า หมายถึง ผลที่เกิดจากการเรียน การอบรม การฝึกฝน ทำให้นักเรียนมีความสามารถหรือพฤติกรรมที่พัฒนาขึ้น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ศุภพงศ์ คล้ายคลึง (2548) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดจากพฤติกรรมกระทำของแต่ละบุคคลที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาซึ่งสามารถสังเกตและวัดด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านต่างๆ

ละอ อปั่นทอง (2549) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่ได้รับการพัฒนาขึ้นอันเนื่องเป็นผลมาจากการเรียนการสอนการฝึกและประสบการณ์ที่ได้รับความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความรู้สึก และค่านิยมต่างๆ

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะความสามารถ และประสบการณ์ ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์โดยวัดจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 5 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์ สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างเพื่อวัดครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อน ได้ดีเป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลสอบอาศัยมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้เสนอกรอบแนวคิดที่เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลนั้น นิยมสร้างโดยยึดตามจำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย ของ

Bloom (1956) ที่จำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การนำไปใช้ (Application)
4. การวิเคราะห์ (Analysis)
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)
6. การประเมินคุณค่า (Evaluation)

สมนึก ภัททิยธนี (2546) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ข้อสอบแบบความเรียงหรืออัตนัย (Subjective or Essay) ข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายความรู้ และข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-F False Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ละตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความที่เว้นว่างเอาไว้เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. แบบทดสอบแบบตอบสั้นๆ (Short Answer Test) ข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆเขียนเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ แล้วให้ตอบเขียนตอบคำตอบที่ต้องตอบจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อความเรียงหรืออัตนัย
5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุดแล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยีน) จะคู่กับคำหรือ ข้อความใดในอีกกลุ่มหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันบางอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
6. ข้อสอบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) ลักษณะทั่วไป คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือ คำถาม (stem) ตัวเลือก (Choice) ในตัวเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้นักเรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงข้อเดียวจากตัวอื่นๆ คำถามแบบตัวเลือกที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกันจะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักรวมกันน้อยต่างกัน

สรุปประเภทและรูปแบบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในการศึกษามีความแตกต่างกันหลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะนำแบบทดสอบแบบไหนไปใช้ได้ตามความถูกต้องเหมาะสมในการทดสอบ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

จิราพร หนูสาย (2550) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงานเมื่อได้รับการสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น

ลิขิต พวงประโคน (2552) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ เห็นด้วย ยินดีของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ช่วยให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ

วิฑูรย์ วงษ์อำมาตย์ (2552) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเจตคติหรือปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่ดีที่มีต่อการทำงานหรือการทำกิจกรรมที่ได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งเอาไว้

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554) อธิบายว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ที่มีต่องานและปัจจัย หรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นๆจนสามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนสามารถลดความเครียดของผู้ปฏิบัติงานให้ต่ำลงได้

วรรณิ ลิ้มอักษร (2554) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียด และตอบสนองตามความต้องการของบุคคลได้ ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความสุขใจในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ยินดีซึ่งเกิดมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคล

แนวทางในการวัดความพึงพอใจ

ฤตินันท์ สมุทร์ทัย (2545 : 142) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจว่าอาจใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การรายงานตนเอง การสร้างจินตนาการ และการวัดทางสรีระภาพก็ได้แล้วแต่ความสะดวกและความเหมาะสม แต่โดยทั่วไปแล้วจะใช้การประเมินตนเอง คือการตอบแบบทดสอบหรือแบบสอบถาม โดยการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น

ศชาภฤช เหลี่ยมไธสง (2546 : 57) กล่าวว่า มีวิธีที่สามารถวัดความพึงพอใจได้ดังนี้

1. การใช้แบบทดสอบ โดยผู้ออกแบบสอบถามจัดทำแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น สามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ ซึ่งคำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยตรงซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่แท้จริง 3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กิริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกต อย่างมีระเบียบแบบแผน

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554) ได้กล่าวถึง เครื่องมือวัดความพึงพอใจสรุปได้ว่าการจะค้นหาว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือ การถาม ซึ่งการศึกษาในระยะหลังๆที่ต้องมีผู้บอกข้อมูลจำนวนมากๆ มักใช้แบบสอบถาม ที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วยชุดคำถาม และมีตัวเลือก 5 ตัว สำหรับเลือกตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และคะแนนความพึงพอใจนั้นสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่า บุคคลมีความพึงพอใจในด้านใดสูงและด้านใดต่ำ โดยใช้วิธีการทางสถิติ ซึ่งหากต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร ก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้แบบสอบถามที่มีข้อความหลายข้อ เพื่อจะได้ครอบคลุมลักษณะต่างๆของงานทุกๆด้านขององค์กร และนอกจากการใช้แบบสอบถามแล้วอาจใช้วิธีการเขียนตอบอย่างเสรีได้เช่นกัน

นุชลี อุภักย์ (2556) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจไว้ว่าในการวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกหรือทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบ หรือพอใจ ส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดนี้มีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถาม โดยการพูดคุยกับบุคคลนั้นๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อความอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติรูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยสุด

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เช่น แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม หรือแบบสังเกต โดยเป็นหน้าที่ของผู้วิจัยหรือผู้ประเมินที่ต้องเลือกให้เหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

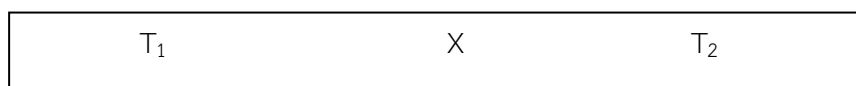
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 กลุ่มเรียน จำนวนนักศึกษา 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประถมศึกษา กลุ่มเรียน EE265 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองศึกษากลุ่มเดียวสอบ ก่อน-หลังการทดลอง (One – Group Pretest - Posttest Design) (ลิวัน สายยศและอังคณา สายยศ, 2539 : 249)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง มีดังนี้

X แทน การสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

T₁ แทน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา สอบก่อนที่จัดกระทำการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

T₂ แทน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา สอบหลังที่จัดกระทำการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์รายวิชาการประถมศึกษา จำนวน 3 แผน โดยแผนประกอบด้วย 1. วิชา หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอดของเรื่อง) 2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3. เนื้อหา 4. กิจกรรมการเรียนการสอน 5. สื่อดิจิทัลและ PowerPoint 6. วัตถุประสงค์เชิง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 607-101 การประถมศึกษา เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ รายวิชา 607-101 การประถมศึกษาผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

แบบสอบถามความพึงพอใจที่ใช้ในการวิจัยได้ผ่านผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านวิชาการ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.90 อยู่ในระดับดีมาก หมายถึง แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฉบับที่ 1 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

2. ดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 3 แผน เป็นเวลา 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง

3. ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฉบับที่ 2 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

4. สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์หลังเรียนด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์รายวิชา 607-101 การประถมศึกษา จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที (Posttest only)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ t - test แบบ Dependent

2. หาค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ กรมวิชาการ (2545)

4.51 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักศึกษา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ผล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ (n = 30)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านความรู้	15	5.46	0.78	11.33	0.96	31.98 **
2. ด้านทักษะทางปัญญา	15	5.21	0.59	11.38	0.92	28.79 **
รวม	30	10.67	0.76	22.71	1.20	47.85 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 แสดงว่าโดยภาพรวมนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.67 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.71 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน)

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายด้าน โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในด้านความรู้ ($\bar{X} = 11.33$, S.D. = 0.96 จากคะแนนเต็ม 15) และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{X} = 11.38$, S.D. = 0.92 จากคะแนนเต็ม 15) จะเห็นได้ว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

ตารางที่ 2 คะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ (n = 30)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านระบบการจัดการเรียนรู้	4.94	0.13	มากที่สุด
1. การเรียนผ่านเฟซบุ๊ก (Facebook)เป็นการเรียนที่สะดวก และรวดเร็วที่ใช้ในบทเรียนสามารถใช้ได้สะดวก	4.96	0.20	มากที่สุด
2. การเรียนผ่านเฟซบุ๊ก (Facebook)ทำให้มีโอกาสคุยกับครูและเพื่อนผ่านเฟซบุ๊ก (Facebook) ได้เร็วเช่น การส่งข้อความ กระดาษเสวนา	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านระบบการจัดการเรียนรู้	4.94	0.13	มากที่สุด
3. การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) ทำให้มีโอกาสคุยกับเพื่อนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) ได้เร็ว เช่น การส่งข้อความกระต๊ากเสวนา	4.75	0.44	มากที่สุด
4. การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) มีการรายงานผลการเรียนที่เร็ว และมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) สามารถรายงานผลกิจกรรมสะดวกและเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา	4.88	0.24	มากที่สุด
6. การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) มีความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหา	4.80	0.40	มากที่สุด
7. ปริมาณเนื้อหาของบทเรียนการเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) มีความเหมาะสม การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) ทำให้มีโอกาสคุยกับครูและเพื่อนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) ได้เร็ว เช่น การส่งข้อความกระต๊ากเสวนา	5.00	0.00	มากที่สุด
8. การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) มีลำดับชั้นในการนำเสนอเนื้อหาที่มีความต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
9. เนื้อหาของการเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) มีความสมบูรณ์	4.80	0.40	มากที่สุด
10. เนื้อหาของบทเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
ด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน	4.72	0.57	มากที่สุด
11. เฟสบุ๊ค (Facebook) เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ	4.88	0.97	มากที่สุด
12. สื่อเฟสบุ๊ค (Facebook) เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพียงพอ	4.71	0.46	มากที่สุด
13. สื่อเฟสบุ๊ค (Facebook) มีความน่าสนใจและมีความสนุกสนาน	4.67	0.48	มากที่สุด
14. การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) เป็นสื่อที่สามารถเชื่อมโยงการสืบค้นข้อมูลในการหาความรู้ เช่น Google YouTube ได้รวดเร็วและถูกต้อง	4.67	0.48	มากที่สุด
15. การเรียนผ่านเฟสบุ๊ค (Facebook) เป็นสื่อที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง พร้อมนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้	4.67	0.48	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.61	0.49	มากที่สุด
16. ครอบคลุมเนื้อหา และตรงตามจุดประสงค์	4.54	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
17. พอใจที่มีการประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.58	0.50	มากที่สุด
18. มีโอกาสทราบผลการประเมินของตนเองและของกลุ่ม	4.79	0.41	มากที่สุด
19. อาจารย์ประเมินผลงานของนักศึกษาด้วยความละเอียดและยุติธรรม	4.54	0.51	มากที่สุด
20. นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อน	4.58	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม	4.79	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงว่าความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 คะแนน

ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านระบบการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.94 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน) รองลงมา ด้านเนื้อหา ด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ย 4.88, 4.72 และ 4.61 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัย การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.67 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.71 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประถมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนผ่านออนไลน์ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหา บทเรียนและสอบถามประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่สงสัยกับผู้สอนได้ทุกที่ ทุกเวลา ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้จากข้อมูลและสารสนเทศ เนื่องจากผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองซึ่งในการศึกษาค้นคว้านี้ผู้เรียนยังต้องใช้การทำงานเป็นกลุ่ม มีการปรึกษาหารือกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นการฝึกฝนการทำงานเป็นทีมและการได้สืบสอบเป็นกลุ่มของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่างเป็นระบบระเบียบ รวมทั้งยังได้ใช้ความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการศึกษาจึงเป็นผล ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเทพยพงษ์ เศษคิมบง (2554) ได้ศึกษาผลการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งแบบเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อความสามารถทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา สื่อการศึกษาเบื้องต้นของนักศึกษาที่เรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งแบบเรียนรู้

ร่วมกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาที่เรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งแบบเรียนรู้ร่วมกันสื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระศาสตร์ อายุเจริญ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมตามแนวคิดชุมชนนักปฏิบัติ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ของนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมตามแนวคิดชุมชนนักปฏิบัติโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ของนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยความใฝ่รู้หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบคะแนนความพึงพอใจ โดยภาพรวมความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 คะแนน

จากการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประถมศึกษาโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นการจัดการเรียนที่สะดวกผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหา บทเรียนและสอบถามประเด็นปัญหาต่างๆที่สงสัยกับผู้สอนได้ทุกที่ ทุกเวลา ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในการศึกษา ค้นคว้านี้ผู้เรียนยังต้องใช้การทำงานเป็นกลุ่ม มีการปรึกษาหารือกันอยู่ตลอดเวลา ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ซึ่ง วรณิ ลิ้มอักษร (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียด และตอบสนองตามความต้องการของบุคคลได้ ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ก่อนดำเนินการวิจัยควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนด้านการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการใช้งานก่อนเริ่มการทดลอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับการเรียนการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาแนวทางในการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการเรียนการสอนในรูปแบบอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คชาภุช เหลี่ยมไธสง. (2546). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากบทเรียนโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บที่มีโครงสร้างต่างกันของนิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จิราพร หนูสาย. (2550). ผลการใช้วิธีสอน SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ณัฐพล บัวอุไร. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง วิชาการสร้างงานสื่อผสมเรื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการลำลูกกา. จาก <http://www.slideshare.net/jokesparrow/ss-21042416>.
- เทพยพงษ์ เศษคิมบง. (2554). ผลการเรียนรู้ด้วยอิเล็กทรอนิกส์นึ่งแบบเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อความสามารถการใช้เทคโนโลยีและความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ธีระศาสตร์ อายุเจริญ. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมตามแนวคิดชุมชนนักปฏิบัติโดยใช้สื่อออนไลน์เพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี. (2558). สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา. ร้อยเอ็ด: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2546). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- โสภณวิชญ์ อินแก้ว. (2556). การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (SMEDU). จาก <http://www.slideshare.net/taxiboat/smedu-25550410>.
- ฤตินันท์ สมุทร์ทัย. (2545). เอกสารประกอบการสอน กระบวนการวิชา 055400 (การวัดและการประเมินผลการศึกษาเบื้องต้น). เชียงใหม่ : ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นุชลี อุปภัย. (2556). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2554). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิฑูรย์ วงษ์อำมาตย์. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การวัด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.

- ลิขิต พวงประโคน. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ความสามารถในการแก้ปัญหา และความพึงพอใจในการเรียนการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการจัดการเรียนรู้บูรณาการแบบสอดแทรก. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมใจ อธิสานันท์. (2548). ผลการใช้แผนภูมิโน้ตสนั้นในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ละออ ปิ่นทอง. (2549). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามรูปแบบการสอนแบบกลุ่ม ร่วมมือกิจกรรม STAD กับวิธีสอนตามปกติ (รายงานการวิจัย). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศุภพงศ์ คล้ายคลึง. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และทักษะการทดลองโดยใช้ชุดปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ (ปริญญาโท ค.ม.). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- Kord, J., & Wolf-Wendel, L. (2009). The relationship between online social networking and Academics and social integration. *College Student Affairs Journal*, 28(1), 103-123.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Education Objectives*. New York: David McKay Company.